

שטח המר'בה:

1. בית מרטימז'רינג'ניש שנרכש על-ידי דיסקונט לפני חודשיים. 2. בית מרס. 3. הדרך הציבורית שאותה רוצה דיסקונט לסגור. 4. הבור על המיגרש הישן של דיסקונט. 5. הדרך התחלופית

שמציע דיסקונט. הבנק הודיע, כי בכוונתו להעביר את משרדיו הראשיים מרחוב יהודה הלוי, אם ירכוש הבנק את בית מרס, תהיה בידיו מערכת רצופה גדולה, לאורך רחוב הרצל. עורך הדין יחיאל מכחיש כי בכוונת הבנק לרכוש את בית מרס.

האחים שגיר בניסיון להחזיר להם את הרקעות שהופקעו, ואשר קשור גם עם בנק דיסקונט. הוא ביקשו לנסות להביא להסדר פשרה. עורך-הדין גולדנברג נפגש עם מנכ"ל בנק דיסקונט, דני רקנאטי, וסיכם עימו כי הוא ועורך-הדין הבנק יהיו שוע רוטנשטרייך יהיו בוררים בפרשה. נמסר לעורכי-הדין כי תמורת חמישה מילי-יון לירות פיצוי לבעלי המוסכים ניתן להגיע להסדר שיאפשר לבנק להתחיל בן מייד בעבודות. אולם לאחר כמה שיחות בין גולדנברג לרוטנשטרייך, הודיע לפתע ה-בנק על נסיגתו מההצעה.

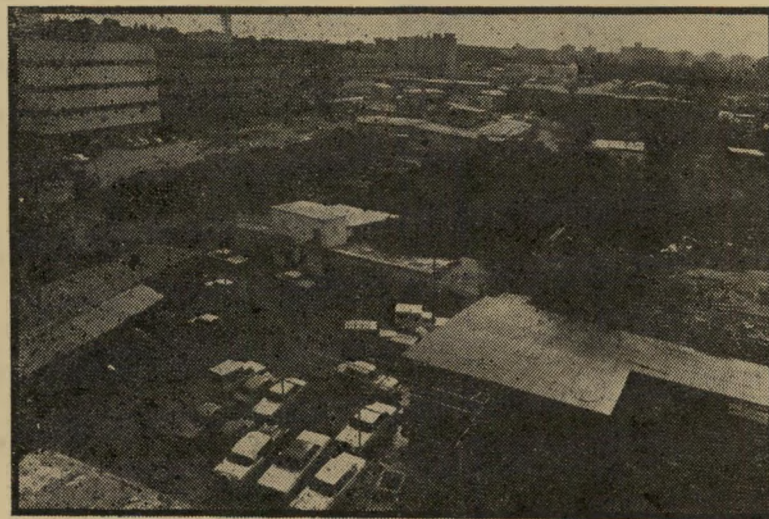
עורך-הדין יחיאל, שנשאל על ניסיון הפי-שרה, אמר כי ההצעה להסדר לא התקבלה לאחר התייעצות, שכן לדעתו זהותה זו דרישה בלתי-סיבירה ואסור לבנק להיכנע לדרישות כאלה. יחיאל אמר כי לא ידוע לו שהוצע בשם הבנק כי מנשט יעשה פשרה. לדבריו עורכי-הדין ליבאי וגולדנ-ברג ניסו לעקוף אותו והלכו ישר לדני רקנאטי, אולם אחרי שהוא התייעץ היתה התשובה שלילית.

מנשט יודע בקשריו עם צמרת בנק דיסקונט. הוא ומייסד הבנק המנוח, יאאן רקנאטי, מצאם מסלונקי, ומנשט עובד עם הבנק שנים רבות.

מערכת רצופה

של מיבנים

מה האינטרסים יש לבנק דיסקונט באזור? הבנק רכש בשנתו את הר-מקום שבו חפר בור, ועתה רכש את הבית מצידו השני של בית מרס. במהלך עיסקה זו שילם הבנק 236 מיליון לירות תמורת 18.5 אלף מטר. זהו מחיר של 12.7 אלף לירות למטר. מחיר זה נמוך ביותר ביחס למחירים בסביבה. כשנה קודם לכן הציע

30 הדונם של מישפחת שגיר שאותם רוצה עיריית תל-אביב להפקיע עבור החברה לשיקום המלאכה, ו-חטיעת יחד עם המיטרה לחנוק את השטח כדי לכפות על האחים להיכנע.

מלכת שניר

לאחים שניר להגיש ערעור והורה על המשך צורה-מניעה נגד הבנק עד הגשת הערעור. בימים אלה יוגש הערעור. מט-תבר שבמהלך המישפט צריך היה להעיד דוד שולמן, ורציחתו מנעה, כמובן, את מתן עדותו.

לפני כשנה, עת עסק בנק דיסקונט בעבודות במיגרש שרכש, וחפר בור ענק, ניסו אלמונים להתנכל לכלי-העבודה. מי-שהו שפך דבק למיכלי הדלק של הטרק-טורים, ונמצאה פצצה ליד אחד מהם. המיטרה חשדה וחקרה את בעלי המוסכים

לערכות, והפקידה 25 אלף לירות פחות ממה שהוטל עליה. עורך-הדין יחיאל חר-ליט כי אי-מילוי הוראות הערכות כמוהו כאי-קיום הוראת בית-המישפט ולכן הצו בטל. בנסיבות אלה הועלו על השטח כלים לעבודות-עפר לסגירת הדרך. מיטרת יפו החליטה לסייע בהעלאת הכלים. עורך-הדין קולקר הגיע למקום, ב-16 באוגוסט 1979, יום הולדת בנו, והראה לשוטרים את צו-חמניעה, והוטרים אמרו לו שהצו אינו מעניין אותם, וכי הוא אינו קיים. הם נשמעים להוראות הצד השני, מישפחת

(המשך מעמוד 39)
עות את הדרך לחלקה נפרדת שייעודה דרך ציבורית. בשנת 1977 החליט בנק דיסקונט לאחד את הדרך עם החלקה שלו, שהיתה בעלת מיבנה צר וארוך וחזיתה ברחוב הרצל היתה צרה ביותר. הבנק החל בהליכים לרכוש את הדרך ולשנות את יעודה.

רצח

הרוח החיה

במבואר 1978, בעוד החלקה רשומה כדרך ציבורית, התחיל הבנק לפעול לסגירת הדרך. הבנק סלל דרך אחרת הר-עוקפת את החלקה שלו ומגיעה בעיקול פתלתל אל איזור המוסכים, וטען כי זו תחלופה לדרך הציבורית. מישפחת שגיר פנתה למישרד עורך-הדין משה נחשון, ונציגו עורך-הדין דוד קולקר הבהיר לבנק כי הדרך רשומה כדרך ציבורית, וכי הוא לא יתן לסגרה. הוא הציע לבנק להתפשר עם שולחיו ולספוחם בסכום שיאפשר להם לסגור את העסקים, שכן הדרך המוצעת אינה מאפשרת תנועה סדירה ותקינה ל-איזור, בעיקר של משאיות גדולות הבאות לאיזור המוסכים. הבנק סירב להצעה ו-לאחר ששרה-המישפטים הוטעה והוכשל ו-ביטל את יעוד הדרך כציבורית, הודיע נציג הבנק, עורך-הדין יצחק יחיאל, לדוד קולקר, כי הבנק מתחיל בעבודות. עורך-הדין יחיאל, שהוא עורך-הדין ומקומוס ואינו עורך-הדין הקבוע של דיסקונט ה-מחזיק במימון המוסכים, בין לקוחותיו נמנות רשויות מקומיות שלהן מישפטי מקרקעין רבים וגם חברות מיטרתיות. בין לקוחותיו גם חברת ויפפי, שבעלה הראשון בוריס קישון נסחט על-ידי חברת פושעים. רצח אילן אשורב קשור היה בפרשה זו

רצח שולמן מיקד את תשומת-הלב לסיכסוך הקרקעות המתמשך

בין „בנק דיסקונט“ למישפחת שניר, בגלל הקמת גוש אישרדים

משקיע מאיראן למיזרחי-גני-שולמן, ש-מכרו לדיסקונט את הבית הגובל במרס, מחיר של 16 אלף לירות למסר תמורת שתי קומות-קרקע. מאז הצעתו עלו המחיר-לים. כתבו הכלכלי של הארץ, אלעזר לוי, הסביר את המחיר הנמוך בכך שעל הבנק לגמור לבנות את הבניין. זהו הסדר סביר. אם ירכוש עתה הבנק את בית מרס תהיה בידו מערכת רצופה גדולה לאורך רחוב הרצל. הבנק כבר הודיע על בכוונתו להעי-ביר למקום את מרכזיו מרחוב יהודה הלוי, יחד עם בית מרס, אם ימכר, ויכל-הבנק להעביר גם את מרכז הנהלתו למקום ולקבל ריכוז במקום גוה. עורך-הדין יחיאל מכחיש כאילו יש לבנק כוונה כל שהיא לרכוש את בית מרס, אולם רכישת הבית כדאית לבנק מבחינה כלכלית מאחר ש-שתיצור רצף מיבנים שיעמוד לרשות הבנק. המיטרה חושבת כי האחים שגיר עומ-דים מאחרי רצח שולמן. אך קשה לראות מה הרווחו כתוצאה מן הרצח. אולי טמון הפתרון בהרחבת החבורה ובכוונתה לעבר אחרים.

בסביבה. עבודות החפירה הופסקו. באחרונה גם החלה קבלת העבודות, ואת בניית בית דיסקונט יבנו קבלנים אחרים. עורך-הדין דוד ליבאי מייצג את מישפחת שניר במישור הפלילי, ומעיד כי היחס אליהם מעורר בושח בלב כל ישראלי. לדעתו מתנכלת המיטרה אליהם בצורה המעורלת חשד כי היא מסייעת לנשלם מן השטחים שנשארו בידהם. ליבאי סיפר כי בתקופה שלפני שנה, עת היה המאבק בין מישפחת שניר ליריביה בכל עוזה, הציע נציג היריבים, האחראי על הבניה מטעמם, לשני בעלי מוסכים, דב מוסקוביץ ורוני חרובי, לסיים את הפרשה בדרכי שלום. הוא הציע כי השניים ייפגשו עם מרדכי „מנשט“ צרפתי, שיסדיר את הפרשה. ליבאי, המייצג גם את בעלי המוסכים, סיפר כי הוא אסר על שולחיו להסכים להצעה, ואמר כי טרם שמע על מוסד ל-הסדרים פריטיים, וכי כל עוד הוא מייצגם יסתיים העניין בצורה מקובלת בבית-מישפט או בין עורכי-דין. ליבאי פנה ל-עורך-הדין אמנון גולדנברג (כיום נשיא לישכת עורכי-הדין), שטיפל בעבר בשם

שניר ניצבה לפני הטרקטורים, והשוטרים עצרו את מוחמד שניר, שנעשה ראשי-המישפחה אחרי רצח עלי. על מה שאירע או סיפר עורך-הדין קולקר כי היתה זו הפעם הראשונה שהתיישב להיות ישראלי. סופה של הפרשה, שמישפחת שניר הוסי-פה 25 אלף לירות, והבנק נאלץ להפסיק את העבודות. לאחר מכן טענה המיטרה כי כלל לא עצרה את שניר, וכי שוטריה רק הסתכלו על הנעשה.

הצעה

להסדר פשרה

פני כשבוע החליט השופט אליעזר כהן שהאחים שניר אינם צודקים, וכי ביטול יעוד השטח אינו מחזיר לשנירים את זכותם על הקרקע, ולכן המכירה ל-דיסקונט תקפה. אולם השופט ידע כי הוא פוסק הלכה בתחום שטרם נפסק בישראל — מה דין הזכויות של בעלים קודמים לקרקע שהפקעתה נעשתה בגלל יעד צי-בורי שבוטל לאחר מכן. השופט איפשר

ובסופו של דבר התמוטט בוריס קישון ויחפני נמכרה לחבורה בראשות אלי טי-סונה. עורך-הדין קולקר פנה לבית-המישפט לבקש צורה-מניעה זמני נגד עבודות הבנק על הדרך. הבנק טען בבית-המישפט כי ביטול יעוד הדרך על-ידי שרה-המישפטים אינו מחזיר את הזכויות שהיו קודם לבעלי הקרקע שהופקעה. עורך-הדין קולקר טען כי ביטול היעוד הציבורי של הקרקע ש-הופקעה מחזיר לבעלים הקודמים את זכו-יותיהם. קולקר קיבל צורה-מניעה זמני עד למישפט ההדיון בצו הזמני הגיע עד בית-המישפט העליון שאישר את הצו. אולם הצו הורה למישפחת שניר להפקיד 2 מיל-יון לירות כערבונת.

בעת הפקדת הכספים היתה מישפחת שניר באבל. אבי המישפחה הרוח החיה במאבק הקרקעות. עלי שניר, נרצח במה-למות רגון על-ידי אלמונים. המישפחה סברה כי הרצח הוא חלק ממאבק פנימי של המישפחה. אחת מתוצאות הרצח היתה שח-לשת רוח החיה של המישפחה. המישי-פחה התקשתה לגייס את הסכום הדרוש